

hinc metu in terra somnum capere, qui terram dudum
calcauerat, eoque modo tibi gloriam fecerat ut non iam sup,
orbis solitudi, non aucti inuidiae lapidali, non diuitiarum
spicula dormitantem interturbarent, suauiter ergo nulli
dubito, quin dormierit, quid mirum nunquid enim qui in
gremio qui in sinu matris dormit suauissime dormit, non
erat matrem omnium esse terram, concedamus tamen miti
aliquid stramen igitur fuisse dicamus. an farum fortitan?
certo fararia deinde falsa decepta ea odore credo ut farum
demerendum esse coartuit. stramen tamen fuisse magis veritati
conspicuum est, itare o rem admirabilem tantarum virtut
um culmen, nuper emortuos culmos iacet, quis non beatus
aut sortemq. uo stram beatam depreciet, quibus post nocte
ferre fructus obtigit in Caeli horrea inuehentos, certe nunc
uberes fructus quales ante nunquam, uerè nunc plenas
cum ystrianum, tum virtutum, atq. mitorum spicas post
is dum hanc Eusebium fertit, causam requirit fortassis
aliquis, xaa certe uerior affeni nulla potest, nisi quia sapi
us illos rigabat. Sed quis te nunc orationi mea excurrendi
campus aperit! triginta enim amorum spatio sanctissime
in cremo transacto, cum copiosam animarum messem cer
eret, sed proh dolor sine operariis cerereret, cum autem
ololatria tenebris pleray immersa, aut harenum contage
ione facta infecta, aut uitorum toribz sedata cerereret
cum detestandum Euleniasticæ disciplina aturum contempt